

درباره هسته‌های کارگری

«درباره هسته‌های کارگری» متنی است که کمیته اروپایی کمینترن در آغاز سال ۱۹۳۰ به احزاب کمونیست ارسال نمود. این نوشته نخستین بار در تیر ۱۳۵۸ توسط انتشارات یاشار بدون ذکر نام مترجم در ایران منتشر شد. رفیق ف. گ. آن را بازتایپ نموده و برای درج به تارنمای سازمان فدائیان (اقلیت) ارسال کرده است.

البته اولین چیزی که باید انجام شود عبارت از تغییر وضعیت هسته‌های کارخانه در سیستم کلی کار حزبی است. در حال حاضر وضعیت هسته‌های کارخانه را در اکثریت عظیم احزاب کمونیست این طور می‌توان بیان کرد: تمامی مبارزات سیاسی بزرگ که بوسیله حزب انجام می‌شوند، عموماً یا فقط از همکاری ضعیف هسته‌های کارخانه‌ای برخوردارند، و یا اصلاً از همکاری آنها برخوردار نیستند.

روش‌های معمول در مبارزات سیاسی احزاب کمونیست روش‌های قدیمی هستند که از احزاب سوسیال‌دمکرات گرفته شده، و این روش‌ها قبلاً بارها توسط کمینترن محکوم شده‌اند.

این روش‌ها عبارتند از: کار تهییجی عمومی، گردهم‌آیی برای موارد خاص، شرکت اعضای حزب در انجام مبارزات محله‌های مسکونی خود، و نه در محل کار خود، و این واقعیت را نیز باید در نظر گرفت که روزنامه‌ها و آژینتورهای سرتاسری حزب عوامل و ابزار محرک‌های اصلی هستند.

با پایان گرفتن یک مبارزه، ارگان‌های رهبری‌کننده نتایج را جمع‌بندی کرده، از طریق انتقاد از خود، روش‌های اشتباه‌آمیزی را که بکار برده شده گوشزد می‌کنند و این نتیجه‌ی اساسی گرفته می‌شود که مبارزه سیاسی بعدی باید در سطح کارخانه انجام گیرد. ولی مبارزه بعدی نیز به همان طریق قبلی صورت می‌گیرد. توجیهی که معمولاً توسط فعالین حزبی ارائه می‌شود، آنست که فلان مبارزه سیاسی احتیاج به بکار گرفتن تمام نیروی حزب و حداکثر استفاده از تمام دستگاه حزبی دارد. آنها چنین می‌گویند که به علت ضعف هسته‌ی کارخانه، غیرممکن است مبارزه‌ی را در سطح کارخانه انجام داد. اما نتیجه‌ی غیرقابل اجتناب جدا ماندن هسته‌های کارخانه در ضمن مبارزه، عدم موفقیت در تجدید سازمان احزاب بر پایه‌ی هسته‌ی کارخانه خواهد بود.

بدین ترتیب احزاب قادر نخواهند بود بطور صحیحی شعارهای خائنه و ضدانقلابی سوسیال‌دمکرات‌ها، رفرمیست‌ها (اصلاح طلبان) و فاشیست‌ها را به گوش توده اصلی کارگران برسانند. هسته‌های کارخانه تا هنگامی که وظائف مشخصی از حزب دریافت ندارند، سازمان‌های ناتوانی خواهند بود که هیچ نقش مهمی در زندگی سازمان‌های حزبی بازی نخواهند کرد. وجود این وضع در هسته‌های کارخانه تا حد زیادی به علت فشار و سرکوب فزاینده علیه کمونیست‌ها در کارخانه است. اما دلیل اصلی این اوضاع وجود سنت‌های سوسیال‌دمکراسی در کار روزمره احزاب کمونیست است. تجدید سازمان واقعی احزاب بر پایه‌ی هسته‌های کارخانه، و در نتیجه بلشویکی کردن واقعی، نمی‌تواند بدون از بین بردن این سنت‌ها میسر شود.

تغییرات لازم در روش‌های کار کمیته‌های حزبی

کمیته‌های مرکزی احزاب کمونیست باید نهایت کوشش خود را برای سمت دادن تمامی سیستم رهبری حزبی در جهت کارخانه بکار برند. در درجه اول تمام مطبوعات حزبی باید این جهت را اتخاذ کنند. تمام ارگان‌های سراسری و محلی حزب باید روابط مستقیم با کارخانه‌ها برقرار نمایند. مطالب مندرج در مطبوعات باید منعکس‌کننده اکثریت مبارزاتی باشند که کارگران در کارخانه‌ها انجام می‌دهند.

بعلاوه این مقالات باید حتماً به زبان ساده نوشته شوند تا برای کارگران که هنوز کاملاً به اصطلاحات و فرمول‌های سیاسی آشنایی کامل ندارند قابل درک باشد.

مقالات سیاسی که در رابطه با خط‌مشی کمینترن و تصمیمات کنگره‌ها و کمیته‌های مرکزی هستند نباید در قالب جملات مجرد و فرمولبندی‌های کلی تئوریک باشد، بلکه عموماً باید بیان‌کننده وظایف مشخصی که اعضای حزب و طرفداران آن در کارخانه با آن روبرو

مقدمه

در فوریه ۱۹۳۰ هیئت رئیسه کمیته اروپایی کمینترن از طریق رهنمودی اساسی به تمام احزاب کمونیست پیشنهاد کرد «هر چه بیشتر به کار ترویجی و تبلیغی تحرک داده شود و در اشکال و روش‌های کار بر طبق وظایف مربوط به رهبری تظاهرات توده‌ای پروتلاریا (اعتصابات، جنبش‌های بیکاران، تظاهرات)، کارگران زراعی و فقیرترین بخش‌های دهقانی و انجام تدارکات لازم این تظاهرات توده‌ای تغییراتی داده شود.»

نحوه تدوین این رهنمود نشان می‌دهد که تمام احزاب کمونیست بدون استثناء باید برای تحکیم هسته‌های داخل کارخانه‌ها کار کنند زیرا بدون سازماندهی مجدد واقعی حزب بر اساس هسته‌های داخل کارخانه، این رهنمود نمی‌تواند به صورت کامل انجام پذیرد. با آنکه در اثر سرکوب و فشار فزاینده، کار کمونیستی در کارخانه‌ها هر روز سخت‌تر می‌شود، اما براین مشکلات می‌توان غلبه کرد. آنچه توسط حزب کمونیست آلمان در این جهت صورت گرفته، می‌تواند به عنوان درسی عینی در نظر گرفته شود. در حین آخرین مبارزه انتخاباتی، حزب کمونیست آلمان ۱۸۸ هسته جدید کارگری و ۵۶ هسته انجمن کمونیست‌های جوان در کارخانه‌ها ایجاد نمود. حزب کمونیست آلمان که به این موقعیت هم راضی نبود، اعتصاب کارگران فلزکار برلین را بر اساس کار شدید در کارخانجات ترتیب داد. اینکه این جنبش اعتصابی در جهتی این چنین انقلابی و سازمان‌یافته پیش رفته است، بیش از هر چیز مربوط به کار پرانرژی و مستقیم حزب در کارخانه است. کمیته مرکزی حزب کمونیست آلمان، در جمع‌بندی نتایج مبارزات انتخاباتی، اعلام می‌دارد که «با انجام کار مؤثر بلشویکی، کاملاً این امکان وجود دارد که طرفداری کارگران را از سیاست‌ها و تاکتیک‌های خود در مدتی کوتاه بدست آورد.»

این رهنمود که بر پایه تجربه یک مبارزه موفقیت‌آمیز و درست صورت گرفته، باید پایه کار عملی روزانه تمام احزاب کمونیست قرار گیرد.

کمیته‌های اصلی در کارخانه، هسته‌های کارخانه و چگونگی تغییر آن

موارد زیر کمیته‌هایی است که در کارخانه‌های داخل کارخانه‌ی همه‌ی احزاب، حتی قوی‌ترین آنها مشاهده گردید:

۱ - تعداد هسته‌های داخل کارخانه بسیار کم است و در تمام کارخانجات نیز سازمان‌یافته نیستند.

۲ - اکثر هسته‌ها در مؤسسات کوچکند. در کارخانجات بزرگ یا هیچ هسته‌ای وجود ندارد و یا خیلی ضعیف بوده و نفوذی ندارد.

۳ - هسته‌ها عموماً خیلی فعال نیستند و از زندگی روزمره کارخانه جدا هستند.

۴ - در میان اعضای کارگر حزب گرایش قوی در جهت دوری جستن از فعالیت در هسته‌های خود دیده می‌شود و در نتیجه تمام آنها به هسته‌ی مربوطه‌ی خود نمی‌پیوندند.

بنابراین، کارگران چکسلواکی در اول ژوئیه ۱۹۳۰ طبق آمار کمیته‌ی مرکزی، ۵۷ درصد اعضای حزب را تشکیل می‌دادند، اما فقط ۱۴ درصد در هسته‌های کارخانه متشکل بودند.

۵ - هسته‌های کارخانه عموماً با بخش کمونیستی سندیکا ارتباط ندارند.

۶ - کار هسته‌های کارخانه یا در عدم رابطه با سایر فعالیت‌های حزب است، و یا رابطه‌ی آن اصولی نیست. و این بواسطه‌ی توجه غیرکافی ارگان‌های رهبری نسبت به این هسته‌هاست. برای تغییر این وضعیت و برای تبدیل هسته‌های کارخانه به تشکیلات بنیانی حزب کمونیست، باید کمیته‌های فوق برطرف گردد.

هستند بوده و بیان‌کننده این مسئله باشد که خط‌مشی کلی حزب چگونه باید عملاً بطور روزمره بکار گرفته شود و این خط‌مشی و اینکه چگونه توده‌ها مطابق این خط‌مشی و در زیر رهبری حزب کمونیست سازمان داده شوند، باید دائماً برای توده‌های درون کارخانه توضیح داده شود.

علاوه بر این مقالات کلی، مطبوعات حزبی باید شامل نامه‌های کانون‌های محلی و کارخانجات باشد. شدیدترین فعالیت‌ها باید برای گسترش شبکه کارگران خبرنگار(*)، تشکیل محافل مطالعه کارگری در تمام کارخانجات، جذب افراد حزبی و همچنین افراد طرفدار خارج از حزب کارگران سوسیال‌دمکرات انقلابی و اعضای اتحادیه‌های اصلاح‌طلب بکار گرفته شود.

* «کارگران خبرنگار» کارگرانی هستند که با روزنامه حزبی از طریق مکاتبه ارتباط داشته و اخبار کارخانه را از طریق مکاتبه با روزنامه به گوش رفقای کارگر خود می‌رسانند.

وظایف کمیته‌های حزبی در رابطه با رهنمود دادن به هسته‌های کارخانه

در مورد دادن رهنمودهای روزانه به هسته‌های کارخانه باید در درجه اول قدم‌هایی برداشته شود تا از بوروکراسی رسمی در این مورد جلوگیری شود. تأسف‌آور است که در حال حاضر در اکثر موارد چنین بوروکراسی وجود دارد. هنگامی که در مورد چگونگی کار هسته‌های کارخانه تحقیق می‌شود، کمیته‌های حزبی جهات رسمی و فرمالیستی قضیه را به عنوان ملاک و معیار فعالیت‌های هسته‌های کارخانه بکار می‌برند. به عبارت دیگر معیار آنها عبارت از این است که آیا هسته‌ها بطور منظم دور هم جمع می‌شوند؟ آیا منظم حضور و غیاب می‌شود؟ آیا تمام سؤالاتی که در تصمیمات سازمان‌های بالای حزب مطرح شده است به عنوان دستور کار جلسات در نظر گرفته شده‌اند؟ و غیره.

کاملاً قابل تصور است که یک هسته حزبی که این کارهای رسمی و فرمالیستی را انجام می‌دهد ممکن است هسته واقعی یک حزب بلشویکی نباشد. منشور کمینترن چیزی را که به عنوان اصل بنیانی این هسته‌ها در نظر می‌گیرد عبارت از آن است که این هسته، وسیله ارتباط حزب با توده‌های طبقه کارگر باشد. بنابراین موقعی که فعالیت‌های یک هسته را بررسی می‌کنیم، این مسئله را باید مدنظر داشته باشیم.

این مسئله کاملاً لازم است که هسته‌ها منظم دور هم جمع شوند و تمام اعضا منظم در آن حاضر باشند. ولی این مسئله نیز لازم است که هسته‌های حزب هر وقت حرکت و جنبشی در کارخانه است، و یا هر وقت کارگران در صدد اعتصاب هستند و یا مواردی از این قبیل، بدون اینکه از قبل طرح‌ریزی شده و یا برنامه‌ای تعیین شده باشد گردهم آیند. کمیته‌های کارخانه و رهبری هسته‌های کارخانه باید تمام کوشش‌ها را بکار برند تا مطمئن شوند که در تمام تجمعات کارگران که مسائل مربوط به مبارزاتشان در جهت تحقق خواسته‌های فوری آنها یا تظاهرات یا اعتصابات آنها مورد بحث قرار می‌گیرد، اعضای حزب و طرفداران (که از طرف هسته‌ها و کمیته‌های حزب رهنمودهایی درباره اینکه در این تجمعات چه باید بشود و چه خط‌مشی‌ای باید دنبال گردد، دریافت داشته‌اند) حضور داشته باشند. این اصل بنیانی باید توسط هر مربی حزبی و هر عضو فعال هسته کارخانه درک شود.

در این رابطه هسته کارخانه باید در نزدیک‌ترین رابطه با مسائل مربوط به مبارزه روزمره کارگران در کارخانه مربوطه باشد. باید از نزدیک مراقب آنچه در کارخانه می‌گذرد باشد. باید مراقب کار مدیریت کارخانه باشد. مراقب کار سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی مختلف در بین کارگران باشد. مراقب تغییر احساسات و کشش‌های

کارگران باشد و از کوچک‌ترین فرصت جهت ازدیاد عزت و احترام و نفوذ حزب در بین کارگران استفاده کرده و در جهت بسیج این کارگران برای مبارزه طبقاتیشان فعالیت کند. گردهم‌آبی‌های هسته‌های حزبی باید تمام مسائل عام حزبی را مورد بحث قرار دهند ولی در عین حال روشی را که این رهنمودها باید در فلان کارخانه معین بکار گیرند و یا اینکه چه سازمان‌های جنبی باید در کارخانه سازمان یابند، یا چه وظایف مشخصی به هر کدام از اعضای هسته باید محول گردد در مد نظر قرار دهد. از طرف دیگر، هسته‌های کارخانه هنگام بحث درباره اوضاع و شرایط کارخانه یا احساسات و کشش‌های کارگران، باید آن روشی را در نظر بگیرند که بتوان در وضع موجود، برای ازدیاد نفوذ حزب در کارخانه بکار گرفته شود و اینکه چه باید انجام شود و چه وظایفی باید به هر عضو محول گردد.

اولین قدم‌ها در راه سازماندهی هسته کارخانه

یکی از مشکل‌ترین نکات در سازمان دادن یک حزب بر پایه کارخانه عبارت از بوجود آوردن هسته‌ها در کارخانه‌هایی است که هیچ عضو حزب در آن وجود ندارد و یا فقط یک یا دو نفر در آن کارخانه وجود دارند.

این مسئله آنچنان که امروز وجود دارد (یعنی اینکه معمولاً احزاب کمونیست یا هیچ هسته کارخانه‌ای ندارند و یا اگر دارند هسته‌های کوچکی هستند، و در نتیجه هیچ نقش مهمی در پیشبرد جنبش کمونیستی در کارخانه نمی‌توانند بازی کنند) رویارو با وظیفه خطیر و فوری برپاداشتن هسته‌های قوی کارخانه در کارخانه‌های بزرگ است.

اولین قدم در بوجود آوردن هسته کارخانه در مؤسسه‌ای که در آن هیچ هسته‌ای وجود ندارد عبارت از این است که از طریق مجامع توده‌ای (مانند سازمان جوانان، اتحادیه کارگری، سازمان‌های ورزشی و یا گردهم‌آبی‌های نمایندگان) باید دریافت آیا هیچ کدام از اعضای این مجامع، عضو حزب و یا از طرفداران حزب هستند یا نه. چنانچه عضو حزبی از این طریق پیدا نشد، لازم است از طریق شاخه‌های این مجامع توده‌ای کارگران طرفدار پیدا کرد و با کمک آنها یک هسته در کارخانه سازمان داد. مسئله ترتیب دادن گروه کارخانه نیز باید ابتدا با بخش‌های مجامع توده‌ای فوق و مخصوصاً با بخش اتحادیه کارگری در میان گذاشته شود و سپس از طریق این گروه با طرفداران حزب، که با کمک آنان می‌توان هسته‌ای بوجود آورد، ارتباط برقرار گردد. برای برقراری رابطه با کارخانجات باید از امکاناتی نظیر برپایی کنفرانس‌هایی از کسانی که از لیست کاندیداهای کمیته انقلابی کارخانه حمایت می‌کنند، و همچنین از دوستداران حزب و خوانندگان مطبوعات انقلابی سندیکایی و غیره استفاده کرد. و بالاخره در بعضی موارد بایستی اعضای حزب را برای به دست آوردن شغل به بعضی کارخانه‌ها فرستاد.

روش اخیر می‌تواند بطور مفیدی در رابطه با مزارع، کارخانه تصفیه شکر، مشروب‌سازی و غیره - که اغلب از مراکز صنعتی به دور هستند و عقب‌افتاده‌ترین بخش‌های پراولتاریا و نیمه‌پراولتاریا را به خدمت می‌گیرند - بکار گرفته شود.

هنگام تشکیل چنین هسته‌هایی از هسته‌های خیابانی در محلات نزدیک نیز باید استفاده کرد. با کمک این هسته‌های خیابانی باید با کارگران کارخانه مجاور تماس برقرار گردد. این کارگران را معمولاً در موقع ورود به کارخانه یا خروج از آن، یا در رستوران و نهارخوری و یا در منزل می‌توان ملاقات کرد. شکل تماس با کارگران علاقه‌مند به انقلاب انواع مختلف دارد، که شروع آن می‌تواند فرضاً گفتگویی اتفاقی باشد که در جریان آن علائق سیاسی او کشف می‌گردد. شخص می‌تواند صحبت را از بحث درباره

این کار از طریق زیر انجام می‌شود: باید از طریق کمیته حزبی معلوم شود که آیا عضو حزب در دپارتمان مربوطه هست یا نه و از طریق اتحادیه کارگری معلوم شود که آیا کارگرانی با گرایش‌های انقلابی وجود دارند یا نه.

او می‌تواند اطلاعات مشابهی از مجامع توده‌ای، کمک‌های بین‌المللی سرخ، مجمع مستاجرین، مجامع ورزشی و غیره بدست آورد. قدم بعدی تماس گرفتن با اعضای حزب و کارگران انقلابی دیگر، جهت متشکل کردن گروه‌های انقلابی برای ایجاد یک هسته کارخانه است.

هنگامی که این کار انجام شد، گروه باید موضع کارگران را در رابطه با مسائل سیاسی، دقیقاً معلوم کند و اینکه کدامیک از آنها وابسته به اتحادیه‌های اصلاح‌طلب و کدامیک عضو حزب سوسیال‌دمکرات و کدامیک عضو سازمان‌های فاشیستی و غیره هستند. دانستن این مسئله برای هر عضو حزب و برای هر هسته دپارتمان اهمیت مطلق دارد. کمونیست‌ها در کار حزبی خود طبیعتاً اول روی کارگران انقلابی غیرحزبی کار می‌کنند و سپس روی کارگران وابسته به اتحادیه‌های اصلاح‌طلب و اعضای سوسیال‌دمکرات و حتی افرادی از فاشیست‌ها.

اعضای حزب همزمان با کار در دپارتمان خود باید با کارگران سایر دپارتمان‌ها رابطه برقرار کرده و روابط خود را تحکیم بخشند. اگر فقط در یک دپارتمان اعضای حزبی وجود دارد، این هسته دپارتمان باید تمام فعالیت‌های یک هسته عمومی کارخانه را انجام دهد.

با کمک کمیته حزبی و حمایت بخش‌های سازمان‌های توده‌ای، باید تمام کوشش خود را بکار برد تا با تمام کارگاه‌ها و دپارتمان‌های کارخانه رابطه برقرار شود چنین هسته دپارتمانی باید دائماً در این مسیر حرکت کند که اکثریت افراد دپارتمان مربوطه را زیر نفوذ خود درآورد و تبدیل به ارگانی گردد که توسط تمام کارگران به عنوان رهبر مبارزه طبقه کارگر و طرفدار جدی منافع این طبقه شناخته شود.

هسته کارخانه - یک سازمان مخفی

در تمام کشورهای سرمایه‌داری، هسته کارخانه فقط بصورت یک سازمان مخفی می‌تواند فعالیت کند. بنابراین کار این هسته و کار هر عضو آن باید به طریقی صورت گیرد که عوامل پلیس کارخانه در رابطه با عضویت حزبی کارگرانی که در کارخانه کار می‌کنند و مخصوصاً در رابطه با کار مشخصی که توسط حزب از نظر کار ترویجی و تبلیغی - سیاسی و تحکیم تشکیلاتی و گسترش نفوذ حزب در کارخانه انجام می‌شود، تا جایی که ممکن است از آن بی‌خبر بمانند.

بدین علت است که اصول اساسی و اولیه کار مخفی باید از طرف هسته کارخانه رعایت گردد. این مسئله هم در مورد کشورهای که حزب کمونیست آن قانونی است و هم آنها که غیرقانونی است صدق می‌کند. در کشورهایی که حزب کمونیست غیرقانونی است رابطه بین هسته و کمیته حزب همراه با مشکلاتی است. برای تضمین چنین رابطه‌ای باید به موازات تأسیس یک دستگاه قوی غیر علنی و دستگاه خیلی مؤثر برای روابط مخفی، استفاده مؤثر از تمام امکانات علنی و نیمه‌مخفی و در درجه اول استفاده از بخش‌های علنی و نیمه‌علنی مجامع توده‌ای و بخش‌های شهری، مورد توجه قرار گیرد. اما حتی در کشورهای دارای احزاب کمونیست قانونی، کمیته‌های حزبی که کار هسته کارخانه را کنترل می‌کنند باید با در نظر گرفتن اصول مخفی کاری، کار کارخانه را انجام دهند و رهنمودهای کامل به اعضای هسته کارخانه بدهند.

بعضی از اصول مخفی‌کاری که باید تذکر داده شوند به قرار زیرند :
۱ - اعضای حزب نباید با نام اصلی خود به گردهم‌آیی‌های هسته

آخرین اخبار روزنامه شروع کند، یا در حین پخش ادبیات انقلابی، روزنامه‌های حزبی، اعلامیه، روزنامه‌های کارخانه و غیره سر صحبت را باز کند.

در بعضی از کارخانجات ممکن است لازم باشد که گروه‌های ضربتی از اعضای چند کارخانه و هسته‌های خیابانی - به منظور تماس گرفتن با کارگران فلان کارخانه و تشکیل هسته در آن - به وجود آید. در ایجاد چنین گروه‌های ویژه، شرایط مخصوص کارخانه معین و ترکیب شخصیت‌های این گروه‌ها باید با دقت مورد توجه قرار گیرد. برای چنین گروه‌هایی بهترین کار آن است که رفقایی انتخاب شوند که به علت کار در محله و منطقه مربوطه، شانس بیشتری برای تماس با کارگران کارخانه محل را دارند. این مسئله خیلی مهم است که وقتی گروه کارخانه مربوطه شروع به کار کرد افراد گروه‌های اول، کار خود را متوقف سازند. و بالاخره لازم است که گروه‌های معینی وضعیت کارخانه مورد نظر و احتیاجات کلی و مسائل مورد علاقه کارگران را کم و بیش بدانند.

تجربه بعضی کشورها نشان می‌دهد که روزنامه کارخانه وسیله خوبی جهت برقراری تماس با کارخانه‌هایی است که هیچ هسته یا عضو حزبی در آن نیست.

کمیته حزبی معمولاً در آغاز رفقایی را برمی‌گزیند که کارش سازمان دادن یک هسته در کارخانه است و بعد از مطالعه دقیق اوضاع مؤسسه و علایق کارگران روزنامه‌ای منتشر می‌کند و در آن در مورد چگونگی تشکیل هسته‌های حزبی از سوی طرفداران حزب بدون وجود یک عضو حزبی و همچنین در مورد کارهای آنان، پیشنهادات عملی مشخصی را مطرح می‌کند. به محض اینکه شخص موفق به تماس با سه تا پنج کارگر در کارخانه شد، باید بلافاصله یک هسته درست کند. این هسته بدون در نظر گرفتن ضعف عددی آن باید بلافاصله با انرژی هر چه تمام‌تر درصدد برقراری رابطه با حزب و عضوگیری هر چه بیشتر برای حزب و برداشتن قدم‌هایی در راه برقراری تماس با بخش‌های دیگر کارخانه (که در آن عضوی وجود ندارد) باشد.

کمیته حزبی باید این کار را به دقت دنبال کند و بطور خستگی‌ناپذیری رفق را کمک کند، اشتباهات آنها را تصحیح نماید، و اگر لازم باشد کارگران دیگری را بدین منظور به آنها ملحق کند. طبیعی است که از هر فرصتی باید برای برقراری روابط جدید در کارخانه استفاده شود. اما باید کوشش نمود در درجه اول با مهم‌ترین بخش‌های کارخانه رابطه برقرار شود.

در هر کارخانه قسمت‌هایی وجود دارند که اهمیت درجه اول دارند و قسمت‌های دیگر اهمیت درجه دوم قسمت‌های اول سرنوشت قسمت‌های دوم را تعیین می‌کنند: اگر به علتی بخش‌های اول فعالیت نکنند بخش‌های نوع دوم نیز فعالیت نمی‌کنند. بنابراین داشتن تماس و درست کردن هسته در بخش‌های مهم کارخانه اهمیت درجه اول دارد.

هسته واحد (قسمت) ، رابطه اصلی است

هسته قسمت (دپارتمان) رابطه اصلی در هسته کارخانه است. بعضی از رفق عقیده دارند که داشتن هسته‌های قسمت فقط در حزبی که هسته‌های قوی و بزرگ در کارخانه دارد میسر است. کار حزبی در کارخانه همیشه در دپارتمان شروع می‌شود. یک عضو حزب نمی‌تواند در کارخانه بطور اعم کار کند. او در یک واحد مخصوص و در یک شیفت بخصوصی کار می‌کند.

یک عضو حزب که به منظور تشکیل هسته به کارخانه رفته، چه باید بکند؟ قبل از هر چیز باید با واحد مربوطه کارخانه آشنا شود و رفقای کارگر خود را بشناسد. اول از همه باید دریابد که آیا عضو حزب یا طرفدار حزب در آنجا هست یا خیر.

رهنمودهای حزب در رابطه با بسیج توده‌ها و آماده نمودن آنها برای مبارزه مشترک طبقه کارگر هستند و به بهترین نحو آن را به انجام خواهند رساند.

ساختمان یک هسته کارخانه و روش‌های کارگران

برای آنکه یک هسته کارخانه به نحو خوبی عمل کند باید به طرز صحیحی سازمان یابد. در شرایط کنونی با در نظر گرفتن ترور و وحشتی که کارفرمایان و پلیس در کارخانه ایجاد کرده‌اند، به وجود آوردن چنین سازمانی خیلی مشکل است. نحوه عمل در بعضی از احزاب آن است که سازمان‌های حزبی در کارخانه را به گروه‌های ۵ تا ۱۰ نفره تقسیم می‌کنند تا از اقدامات سرکوب‌کننده در امان بمانند.

این روش در بعضی موارد می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد ولی به هیچ وجه نباید بطور مکانیکی بکار رود. کاملاً طبیعی است که در هر کجا که هسته کارخانه از نظر عددی ضعیف و یا به دلایل سیاسی، تشکیل مجمعی از تمام اعضا غیرممکن است و باید از گروه‌های کوچک تشکیل شود، باید هسته به چند قسمت تقسیم گردد. ولی این کار به شکل عادی و مکانیکی نباید صورت گیرد. در درجه اول یک گروه، علیرغم کوچکی و یا بزرگی، باید نماینده بخش معینی از یک کارخانه، مثلاً یک کارگاه، یک دیپارتمان، یک بخش و یا اعضای یک شیفت باشد. گروه‌های یک نفره از افراد، هر چند کوچک هم باشد، چنانچه در یک کارگاه کار نکنند، چون در وضعی نیستند که بتوانند دائماً با هم در تماس باشند، فایده‌ای نخواهد داشت.

اصل اساسی که راهنمای عمل در تشکیل یک گروه می‌تواند باشد وجود نزدیکترین راه ممکن جهت تماس سریع و مطمئن با افراد آن گروه است. بخش اصلی هسته‌های یک حزب طبیعتاً در کارگاه‌ها، یعنی در هر کارگاه یافت می‌شود.

یک هسته کارگاه به نوبه خود می‌تواند به چند گروه تقسیم شود که هر کدام از چند کارگر که نزدیک به هم و یا در یک شیفت کاری می‌کنند تشکیل می‌گردد، بطوری که همیشه در هر گروه باید بیش از هر چیز تقسیم کار دقیقی وجود داشته باشد و همچنین برای در تماس نگاه داشتن گروه با هسته حزبی یک سازمانده در اختیار داشته باشد. هر عضو گروه باید وظیفه‌ای برای انجام داشته باشد. وظائف باید در گروه‌های تقسیم گردد. در این گروه‌های تعیین می‌گردد که هر عضو حزب چه باید بکند تا رهنمودهای ارگان‌های بالاتر حزب را انجام داده و نفوذ حزب را در آن بخش از کارخانه که کار می‌کند بیفزاید.

اعضای گروه باید هر روز حتی برای مدت کمی هم شده، دور هم جمع شوند. آنان باید کلید رمز داشته باشند که توسط آن اعضا بتوانند بدون خبردار شدن خبرچین‌ها و افراد غیرحزبی یا اعضای سوسیال‌دمکرات از کاری که باید انجام شود، همدیگر را مطلع سازند. توانایی حفظ تماس در ساعات کار و انتقال سریع دستورالعمل‌های لازم به تمام اعضای یک کارگاه و از طریق آنها به تمام طرفداران، یکی از مهم‌ترین نکات سازماندهی داخلی هر بخش از هسته حزبی است و چنین نظمی باید در هر دیپارتمان و هر کارگاه برقرار شود.

وظیفه یک سازمانده هسته بخش باید ایجاد رابطه با هسته‌های سایر دیپارتمان‌ها و کارگاه‌ها نیز باشد و چنانچه این کار غیرممکن بود باید در تماس با کمیته حزبی مربوطه باشد. کمیته حزبی که مسئول مستقیم کار هسته کارخانه است با هسته کارخانه و همزمان با آن، با تمام هسته‌های دیپارتمان‌ها نیز رابطه برقرار می‌کند.

چنین ارتباطی کاملاً لازم است زیرا چنانچه اعضای اصلی هسته کارخانه شناخته شدند کمیته حزب می‌تواند مستقیماً با هسته‌های دیپارتمان‌ها تماس برقرار کند و از طریق آنها رابطه مجدد با سازمان

حزبی که در آن مسائل حزبی و بخصوص طرح جزئیات مسائل و یا اسناد مشابه را تهیه و تنظیم می‌کنند بروند، بلکه باید از اسم مستعار استفاده کنند.

۲ - قاعده‌تاً نباید درباره مسائل حزبی در حضور اشخاصی که ناشناسند و یا ممکن است با پلیس در رابطه باشند بحث کرد.

۳ - گروه‌های آبی‌ها و کنفرانس‌های حزبی را نباید در ملاء عام برپا ساخت. چنین گروه‌های آبی‌هایی باید در جاهایی برپا شوند که کمترین امکان ورود غریبه‌ها یا گوش دادن به آنچه که در آنها می‌گذرد، وجود نداشته باشد. بنابراین باید در نظر داشت که اکثر آبی‌ها چنین گروه‌های آبی‌هایی باید خارج از کارخانه برگزار شوند. اما مسلماً این مسئله نباید خصلت کار این هسته‌ها را - به عنوان ارگان‌های رابط بین حزب و کارگران کارخانه‌های مختلف - تغییر دهد.

۴ - باید مطمئن بود که در موقع رفتن به چنین گروه‌های آبی‌هایی، هیچ سند و مدرک حزبی همراه اعضا نباشد تا در صورت دستگیری معلوم نگردد که چنین مجمعی مربوط به حزب است.

۵ - در کارخانه جلو هر کسی نباید باد به غیغب انداخت که وابسته به حزب هستم.

کمیته حزبی در حین دادن چنین دستورالعمل‌هایی به اعضای هسته کارخانه، این مسئله را نیز باید کاملاً تفهیم نماید که اصول مخفی‌کاری نباید هسته را از توده کارگران در کارخانه جدا و منفرد سازد.

هسته‌های حزبی در کارخانجات باید دائماً کارگران را از طریق انتشار اعلامیه و روزنامه کارخانه و برپاداشتن گروه‌های آبی، از وجود خود در کارخانه مطلع سازند.

مهم‌ترین وظیفه هسته کارخانه آن است که به کارگران ثابت کند که نسبت به هر واقعه داخل کارخانه و کشور بلافاصله عکس العمل نشان می‌دهد. این هسته‌ها باید از جانب حزب در رابطه با مبارزه در راه منافع طبقه کارگر، شعارهای سازمانی را مطرح سازند. اعضای حزب نه تنها باید برای جلب بخش‌های جدیدی از کارگران به صفوف حزبی و در حوزه‌های زیر نفوذ حزب کار پیگیری روزانه را دنبال کنند، بلکه در هنگام مقتضی (مثلاً برای ایجاد تهییج در بین کارگران در رابطه با انفجار یک معدن) نیز به عنوان فرد حزبی در جلو کارگران حاضر شوند اگر چه این کار امکان دستگیری و اخراج آنها را دربر داشته باشد.

کار عضوگیری

اعضای حزب باید در آگاه کردن افراد نسبت به مسائل سیاسی، از کوچک‌ترین موقعیت‌ها استفاده کنند. ساعات نهار، سر راه منزل و قدم زدن با بعضی از کارگران علاقه‌مند به حزب و سندیگاه‌های انقلابی از این جمله هستند.

در رابطه با عضوگیری در زمان فعالیت توده‌ای، حزب کمونیست باید هم اکنون در جهت تهییج روزانه در بین افراد برای پیوستن به حزب در کارخانه، کوشش خود را مبدول کند.

هسته‌های موجود می‌توانند تحکیم یابند و هسته‌های جدید - در درجه اول و بطور عمده از طریق عضوگیری فردی در کارخانجات بوجود آیند. نفوذ حزب از این طریق می‌تواند گسترش یابد و عناصر تازه که به حزب می‌پیوندند، افرادی خواهند بود که فقط در اثر نطق پرهیجان فلان ناطق به حزب پیوسته باشند و فردای آن روز جدا شوند، بلکه عناصری آگاه و انقلابی خواهند بود که درک درستی از علت پیوستن خود به حزب دارند.

اگر اعضای طبقه کارگر نه تنها بر پایه بیان ساده اهداف و خواسته‌های حزب کمونیست، بلکه همچنین به عنوان کارگران طرفدار حزب، به کار روزانه سازمان‌های اصلی کارخانه جلب شوند، بهترین نتایج بدست خواهد آمد و پیشروترین عناصر طبقه کارگر به حزب خواهند پیوست. افرادی که قادر به انجام

کمونیست خیلی دست کم گرفته می‌شود. این روزنامه‌ها خیلی رایج نیستند و حتی کارخانجاتی هستند که در آنها هسته کارخانه به مدت طولانی موجود بوده بدون اینکه از خود روزنامه‌ای داشته باشد. بر اساس تجربه بین‌المللی بطور قاطعی می‌توان گفت که احزاب کمونیست نمی‌توانند بر پایه کارخانه تجدید سازمان یابند مگر آنکه از روزنامه کارخانه برای این کار استفاده کنند. تحت شرایط کنونی حاکم بر کارخانجات که تجمعات بزرگ نمی‌تواند برپا گردد، روزنامه کارخانه بهترین وسیله برای نشر شعارهای حزب در کارخانه است. بدین منظور هسته کارخانه و کمیته حزبی مربوطه که مسئول هسته کارخانه است باید توجه زیادی به روزنامه کارخانه مبذول دارند. خود هسته‌ها و نه کمیته‌های حزبی (آن چنان که در اکثر موارد اکنون رایج است) باید به دور روزنامه جمع شوند. کمیته‌های حزبی باید کار هسته حزبی را در انتشار روزنامه رهبری کنند. اعضای حزبی که از نظر سیاسی پیشرفته و از نظر آگاهی در وضع نسبتاً خوبی هستند باید برای کمک به انتشار روزنامه در هسته کارخانه وجود داشته باشند. کمیته حزبی بطور منظم باید محتویات روزنامه را زیر نظر داشته باشد و آنها را مورد بررسی قرار دهد. در تجمعات دپارتمان و هسته کارخانه و گردهم‌آیی‌های اعضای فعال حزب در کارخانه، به منظور اصلاح محتویات روزنامه به بهترین وجه و تبدیل آنها به وسیله‌ای در دست هسته‌های کارخانه برای بالا بردن نفوذ حزب در کارخانه، کمیته حزبی باید این محتویات را مورد بحث قرار دهد. این کار باید توسط انتقاد از خود صورت گیرد.

هواداران فعال که شامل سوسیال‌دمکرات‌های انقلابی و اعضای اتحادیه‌های اصلاح‌طلب هستند، باید به دور روزنامه کارخانه جمع شوند. خبرنگاران کارگر نشریات حزبی و نشریات اتحادیه‌های انقلابی، باید در روزنامه وارد شوند. باید کوشش شود که روزنامه کارخانه تبدیل به یک پشتیبان و تکیه‌گاه اصلی نشریات حزبی و اتحادیه‌های انقلابی کارگری شود. شوراها و نمایندگان انقلابی، مهم ترین عوامل کار توده‌ای هسته کارخانه هستند.

در دست گرفتن کمیته‌های کارخانه و تحکیم نفوذ خود بر پایه چنین کمیته‌هایی باید مهم‌ترین مسئله مورد نظر هسته کارخانه باشد. موفقیت هسته کارخانه تا حد زیادی به موفقیت مبارزه در راه بدست گرفتن کمیته کارخانه بستگی دارد. برپا داشتن مجامع نمایندگان انقلابی، به عنوان پشتیبان اصلی هسته‌ها در امر کنترل کمیته‌های کارخانه و یا سازمان دادن چنین کمیته‌هایی در جاهایی که وجود ندارند (مثل فرانسه) نیز عوامل تعیین‌کننده‌ای هستند.

کار در بین اعضای احزاب سوسیال‌دمکرات، اتحادیه‌های رفرمیستی و نازی‌ها

هسته‌های کارخانه باید توجه خاصی به کارگران سوسیال‌دمکرات و اعضای اتحادیه‌های اصلاح‌طلب مبذول دارند. چنین فعالیتی با توجه به این مسئله که اکنون خیانت سوسیال‌فاشیستی رهبران سوسیالیست و اعضای بین‌الملل آمستردام، برای بخش‌های بزرگی از کارگران روشن‌تر و روشن‌تر می‌شود و در نتیجه آن بسیاری از آنان از این سازمان‌ها و رهبران خائن آنها روی برمی‌گردانند، اهمیت هر چه بیشتر پیدا می‌کند. برای سازماندهی چنین فعالیتی، هسته کارخانه باید اطلاعات کاملی از فعالیت‌های حزب سوسیال‌دمکرات و اتحادیه‌های اصلاح‌طلب کارخانه‌ها داشته باشد. برای این منظور باید دریابد که چه کسی به حزب سوسیال‌دمکرات و اتحادیه‌های اصلاح‌طلب وابسته است و توسط اعضا و هوادارانی که نزدیک او کار می‌کنند او را در نظر گرفت. هسته حزبی باید همزمان از طریق شاخه‌های اتحادیه اصلاح‌طلب اطلاع پیدا کند که این اتحادیه، از طریق این اعضا چه می‌خواهد بکند و چگونه. یکی از وظایف اصلی درجنگ علیه نفوذ سوسیال‌دمکرات‌ها و

کارخانه برقرار نماید. بنابراین ساختمان یک هسته دپارتمانی به این قرار است: درون هر دپارتمان یا کارگاه بسته به خصوصیات فنی سازمانی آن دپارتمان و تعداد اعضای حزب که در آنجا کار می‌کنند، باید چند گروه متشکل وجود داشته باشد. این گروه‌ها هسته دپارتمانی را تشکیل می‌دهند. هسته دپارتمانی بسته به تعداد اعضای دارای شورای سازماندهی و یا دفتری است که در مجمع عمومی هسته کارخانه و یا مجمع نمایندگان گروه‌ها (در صورتی که هسته دپارتمانی تعداد اعضایش زیاد باشد و شرایط پلیسی امکان جمع کردن تعداد زیادی از آنها را ندهد) انتخاب می‌شوند. هسته کارخانه از مجموع هسته‌های دپارتمانی تشکیل می‌شود. در رأس هر هسته کارخانه دایره یا دفتری قرار دارد که در مجمع عمومی اعضا و یا در مجمع نمایندگان هسته‌های دپارتمانی (چنانچه سیستم جاسوسی از برگزاری یک مجمع عمومی هسته جلوگیری کند) انتخاب می‌شوند. اعضای دفتر و یا دایره هسته کارخانه باید از بهترین اعضای کمونیست هسته باشند و تعداد آنها باید بین ۳ تا ۵ نفر به علاوه دو نفر عضو علی‌البدل باشد. اعضای این دفتر باید به کمک سازماندهان دپارتمان و حمایت مستقیم کمیته حزبی مربوطه، فعالیت‌های روزانه هسته کارخانه را رهبری کنند. دفتر هسته کارخانه باید بطور منظم با نمایندگان هسته‌های دپارتمانی ملاقات کند تا درباره مسائل عمومی کار حزبی در کارخانه بحث کنند و کار هسته‌های مختلف دپارتمان‌ها را بررسی نمایند و وظایف فوری سازمان کارخانه را بطور کلی و وظایف هر هسته دپارتمانی را بطور جداگانه طرح‌ریزی نماید.

هنگام تقسیم کار بین اعضای هسته کارخانه، کار بین کارگران جوان و کارگران زن باید مورد توجه قرار گیرد. هسته حزبی در کارخانه باید مسئولیت کمک همه‌جانبه به سازمان جوانان کمونیست را - به منظور تشکیل یک هسته پرتوان سازمان جوانان در کارخانه و تشکیل مجمع زنان کارگر برای جلب آنها به حزب و سازمان‌های توده‌ای کارگری - قبول کند.

استفاده هسته کارخانه از امکانات قانونی و نیمه‌قانونی

هسته حزبی باید دارای انواع سازمان‌های وابسته قانونی و نیمه‌قانونی، مجامع کارگری، گروه‌های آموزشی، مجامع ورزشی و غیره باشد تا برای کارهای جاری خود روی آنها تکیه کند.

سازمان‌های اتحادیه کارگری به عنوان مهم‌ترین وسیله ارتباطی (تسمه نقاله) برای برقراری ارتباط بین هسته کارخانه و توده‌های کارگری در یک کارخانه معین از اهمیت فوق‌العاده برخوردارند. هسته کارخانه باید ستون فقرات اتحادیه کارگری مربوطه در کارخانه باشد. هسته کارخانه با تکیه بر اتحادیه کارگری می‌تواند نفوذ خود را در بین سایر کارگران گسترش دهد و آنها را به مبارزه در راه خواسته‌های فوری بکشانند. در جریان این مبارزه خط مشی کلی و وظایف اتحادیه‌های کارگری انقلابی و حزب کمونیست تشریح می‌گردد.

هنگامی که در رابطه با مقررات کارخانه، کاهش دستمزد، قوانین دولتی، خیانت سوسیالیست‌ها و غیره نارضایتی در بین کارگران دیده می‌شود هسته کارخانه باید ابتکار برپایی ارگان‌های لازم برای برپایی اعتصاب علیه تعطیلی کارخانه و آمادگی برای تظاهرات و غیره را به عهده بگیرد. هسته کارخانه باید بطور جدی مسئله تشکیلات دفاعی از طرف خود کارگران را جهت محافظت از راهپیمایان در موقع تظاهرات و سخنرانان، مقر اتحادیه‌های انقلابی، حزب کمونیست و تظاهرکنندگان در مقابل حمله پلیس و فاشیست‌ها را در نظر بگیرد.

روزنامه کارخانه بهترین وسیله در دست هسته کارخانه جهت انتشار شعارهای حزب در بین کارگران و بسیج آنها حول محور این شعارها است. ارزش روزنامه کارخانه در بسیاری از احزاب

به هسته‌های کارخانه نمی‌پیوندند. آیا هسته‌های کارخانه واقعاً ارگان تماس حزب با کارگران کارخانه مربوطه هستند؟ این هسته‌ها تا چه حد در خدمت منافع مبارزه کنونی کارگران کارخانه‌اند؟ آیا مبارزات جاری با مبارزه عمومی طبقه کارگر و با چهارچوب برنامه عمل عمومی کمیته مرکزی حزب کمونیست و انترناسیونال مطابقت دارد؟ اینها سئوالاتی هستند که در بررسی هسته‌های کارخانه باید به آنها توجه شود.

بهترین نیروهای حزبی باید برای تحقیق بسیج شوند. این تحقیق باید برپایه انتقاد از خود، در سطح توده‌ای و از پایین شروع شود و از تمام اعضای حزب برای شرکت در آن دعوت شود. اجتماعاتی از هسته‌ها و بخش‌ها، کنفرانس‌های حزبی، کنفرانس‌هایی از اعضای فعال سازمان‌های پایین و غیره تشکیل شود. به هیچ وجه نباید نتیجه‌گیری‌هایی از این قبیل کرد که هر کارگری که به حزب وابسته است و از فعالیت کمونیستی در هسته خود یا کارخانه‌اش سرباز می‌زند، یک فرصت‌طلب است. تردیدی نیست که در بین کارگران کمونیست در کارخانه فرصت‌طلبانی وجود دارند و در بین آنها افرادی هستند که جای آنها در حزب نیست. اما این مسئله کاملاً مسلم است که اکثریت عظیم اعضای کارگر حزب کمونیست که در هسته‌های کارخانه کار نمی‌کنند و حتی از این کار سرباز می‌زنند، فرصت‌طلب نیستند و علت اصلی کار نکردن آنها در هسته حزب فرصت‌طلبی آنها نیست بلکه علتش ناتوانی رهبری محلی حزب در سازمان دادن صحیح کار هسته کارخانه و انجام کار توضیحی در مورد تجدید سازمان کار حزبی برپایه کارخانه و تلفیق اشکال قانونی و غیرقانونی کار در هسته کارخانه است. از این لحاظ کاملاً لازم است که تمام احزاب کمونیست در موقع تحقیق درباره هسته‌های کارخانه، توجه کافی مبذول دارند. این توجه نباید فقط معطوف به جنبه‌های رسمی کار هسته‌های کارخانه و جلسات منظم آنها و غیره باشد، بلکه کمک به آنها و کوشش برای تبدیل آنها به رابط اصلی حزب و توده‌های کارگر یک کارخانه معین از اهمیت زیادی برخوردار است.

کمیته حزبی باید توجه داشته باشد که هسته‌های کارخانه باید دفاع از منافع روزمره کارگران را در کارخانه با کمک سازمان‌های متعدد قانونی و نیمه‌قانونی و در درجه اول اتحادیه‌های کارگری، برعهده بگیرند و از طریق این سازمان‌ها دائماً اهداف و وظایف حزب کمونیست را توضیح داده و خیانت رهبران سوسیال‌دمکرات و فعالیت ضدانقلابی نازی‌ها (فاشیست‌ها) را افشا سازند.

از آنجا که انسجام تشکیلاتی احزاب کمونیست و بویژه هسته‌های کارگری از اهمیت والایی برخوردار است، اگر قرار است که رهنمودهای پرزیدیوم فوریه کمیته اروپایی کمینترن جامه عمل بپوشند، پس باید تمام احزاب کمونیست بطور جدی تمام مسائل مربوط به سازماندهی مجدد کار حزبی بر اساس هسته‌های کارگری را مورد بررسی قرار دهند. آنها باید هم‌نوا با شرایط مشخص محل، اقدامات ضروری عملی را به انجام رسانند، مسئولیت‌ها را تثبیت نمایند و کنترل منظم بر انجام این اقدامات برقرار سازند. برای کمیته‌های حزبی ضروری است که دریافت گزارشات از بخش تشکیلاتی در مورد توسعه کار حزب در کارخانجات را به قاعده درآورند.

کمیته‌های حزبی بر مبنای این گزارشات، باید اقدامات لازم را در جهت تقویت بیشتر این کار و در جهت تبدیل هسته‌های کارگری به سازمان‌های پایه‌ای اصیل حزبی، با حداقل درنگ به عمل آورند.

اصلاح‌طلب‌ها در کارخانه، افشا کردن آنهایی است که این نفوذ را مستقیماً وارد کارخانه می‌کنند. تمام مدیران سوسیال‌دمکرات و اصلاح‌طلب در کارخانه از طریق تبلیغ و ترویج در هسته کارخانه به کمک شاخه‌های کمونیستی و مخصوصاً از طریق روزنامه کارخانه (که در هر شماره‌اش باید حقایق از فعالیت‌های خائنه این مزدوران سرمایه‌داری را بر ملا سازد) افشا کردند. از طرفی هسته کارخانه باید از نزدیک، نارضایی اوج‌گیرنده اعضای حزب سوسیال‌دمکرات و اتحادیه‌های اصلاح‌طلب را - که در اثر سیاست‌های رهبرانشان به وجود می‌آید - دنبال کرده و روابط نزدیک‌تری با عناصر ناراضی آنها برپایه جبهه متحد ایجاد نماید و در این جبهه متحد که از پایین تشکیل می‌شود همراه آنها در فعالیت‌هایی به نفع خواست‌های فوری کارگران یک کارخانه معین و با خواست‌های کلی طبقه کارگر همراه آنها کار کند. هسته کارخانه هنگام برخورد با کارگران سوسیال‌دمکرات یا اصلاح‌طلب، باید قابلیت انعطاف فراوانی داشته باشد. طبیعی است که چنین کارگرانی بلافاصله با برنامه و تاکتیک‌های حزب موافقت نمی‌کنند. این کارگران در رابطه با یک مسئله معین شروع به بریدن از رهبران خود می‌کنند، در حالی که هنوز در نظریات آنها شریک بوده، با آنها رابطه داشته و دستورات آنها را اجرا می‌کنند. وظیفه اصلی هسته کارخانه در رابطه با چنین کارگرانی، نه انتقاد از آنها بخاطر جدا شدن از رهبرانشان، بلکه پیدا کردن زبان مشترکی با آنها در مورد مسائلی است که آنها در آن موارد حاضرند از رهبران خود جدا شوند.

در چنین صورتی است که امکان دارد این کارگران به مبارزه در راه خواست‌های فوری کشیده شده و در جریان این مبارزه شکاف بین آنها و رهبران ارتجاعیشان عمیق‌تر گردد. تا جایی که کاملاً آنها را رها سازند.

مبارزه علیه انحرافات

حزب نخواهد توانست که بر پایه کارخانه تجدید سازمان یابد مگر آنکه مصممانه‌ترین و پیگیرترین مبارزات علیه هر گونه انحراف از خط کلی کمینترن انجام شود.

تجربه در تمام احزاب کمونیست نشان داده است که فرصت‌طلبان (هم راست و هم «چپ») مخالف هسته‌های کارخانه‌اند. اما انحراف فرصت‌طلبانه جناح راست، بدون تردید بزرگ‌ترین مانع در راه تجدید سازمان احزاب برپایه هسته‌های کارخانه و بلشویکی کردن عمومی آنهاست. فرصت‌طلبان راست با منفعل بودن خود، سنت‌های خود، روش‌های قدیمی سوسیال‌دمکراسی خود، بزرگ‌ترین مانع در راه تکامل و تحکیم هسته‌های کارخانه‌اند. تجربه بین‌المللی در سازمان احزاب کمونیست نیز نشان می‌دهد که فرصت‌طلبان در مورد تشکیل هسته کارخانه، عملاً همانهایی هستند که در مسائل کلی سیاسی به نفع خط‌مشی کلی انترناسیونال رأی می‌دهند. مبارزه پیگیر و مداوم علیه این نوع فرصت‌طلبان در تمام شاخه‌های سازمان حزبی لازم است زیرا این نوع فرصت‌طلبی در عمل خطرناک‌ترین عامل برای تجدید سازمان بلشویکی صفوف حزب است. از این جهت بی‌رحمانه‌ترین انتقادات در مورد فعالیت‌های کمیته‌های مسئول هسته‌های حزبی لازم است.

معیار قضاوت موفقیت و درستی کار کمیته‌های حزبی در زمان حاضر، باید توانایی آنها در رهبری هسته‌های کارخانه، تحکیم و فعال کردن این هسته‌ها باشد.

کار تمام سازمان‌های پایین حزب، از جمله هسته‌های حزبی، باید از این نقطه نظر بررسی گردد. در درجه اول باید تحقیق شود که اعضای حزب چگونه به هسته‌های کارخانه و خیابان تقسیم شده‌اند. از تمام کارگرانی که وابسته به هسته خیابان هستند باید خواسته شود که توضیح دهند چرا در کارخانجات خود کار حزبی نمی‌کنند و چرا